

๕๓

สังคมชาวสวรรค์

บุญที่เราทำตอนมีชีวิตอยู่จะเป็นที่พึงในปรโลก
จะทำให้เราไปเกิดอยู่ในภาวะที่สูงส่งในสุคติโลกสวรรค์
เข้าไปเป็นสหายแห่งเทวดาทั้งหลาย
และเมื่อไปมีชีวิตอยู่ในสุคติโลกสวรรค์แล้ว
เราจะมาใช้ความคิดอย่างตอนที่เป็นมนุษย์อยู่ไม่ได้

ตอนเป็นมนุษย์ เรามักน้อย สันโดษ
มีกินมีใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อยู่ได้
หรืออยู่คนเดียวตามลำพังได้ เป็นมนุษย์คิดอย่างนี้
แต่ตอนเป็นอดีตมนุษย์ หรือเป็นชาวสวรรค์แล้วสังคมจะเปลี่ยนไป
สิ่งแวดล้อมก็เปลี่ยน ความนึกคิดก็เปลี่ยน

ถ้าเราทำบุญมาน้อย รัศมีของเราก็น้อย
บริวารของเราก็น้อย วิมานของเราก็น้อย
อย่างนี้ก็ต้องไปอยู่ไกล ๆ ถึงขอบภพ
ตอนนั้นจะมานึกน้อยเนื้อต่ำใจว่า รู้แบบนี้ทำบุญให้เต็มที่ก็ดี
หรือไปยืนรอคอยให้ลูกหลานของเราที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกกว่า
เมื่อไรเขาจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลมาให้เราสักที
เราจะได้อุ่นโมทนา
จะบอกเขา เขาก็ไม่ได้ยิน เข้าฝันก็ไม่ใช่ง่าย
เพราะฉะนั้นเราไม่ควรจะมีชีวิตอย่างนั้น

๓ พฤตจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕